

V. Éghajlat, hőmérséklet

Pakisztán 4 évszak országa. A hűvös, száraz tél decembertől – februárig tart, a forró száraz tavasz március – május hónapokra jut, a nyár esős, a délnyugati monszun hatása június – szeptember hónapokban érezhető, míg az őszi monszun október – november hónapokra jut. Helytől függően az évszakok kezdete, időtartama jelentősen eltérhet.

Az ország több mint felén a szubtrópusi klíma érvényesül, - Beludzsisztánban sivatagi hatással, az Arab tengernél monszun-hatással kiegészülve.

Az éghajlatban jelentős szélsőségek /anomáliák/ tapasztalhatók, részint az évszakok között /nyár – tél/, de a napszakok között /a forró, nemritkán 40 – 50 fokos kora délutáni hőmérséklet hajnalra 30 fokkal is csökkenhet/ is.

Ettől az alap-klímától eltér a magas hegyekkel tarkított Északi tartomány Kasmírostól. A magas hegyek miatt hűvösebb, mérsékeltébb éghajlat dívik, s ez gyakorta csap át kemény fagyok, rideg időjárás, fél évig tartó tél, hó képébe.

Az éghajlati területnél két letagadhatatlan pakisztáni tény, kockázati tényezőt kell megemlítenem!

Az egyik az a szomorú tény, hogy Pakisztán a világ földrengés-veszélyes övezetéhez tartozik. A Himalája, a Karakorum hegyvonulatok kőzetlemezek összeütközéséből, feltorlódásából, - gyűrődéséből keletkeztek. Mind a rég, mind a közelmúltból számos tragédia említhető. /a legutóbbi a 2006 elején történt kasmíri földrengés/.

A másik, - hasonlóan szomorú eseménysorozat – az Indus és mellékfolyóinak heves áradása, a pusztító árvizek. Remélem, mindkettő ellen lehet védekezni! Az áradások, aszályok törvényszerűsége nehezen ismerhető fel.